

עפ"ג 29635/01/14 - יצחק אבו אל קיעאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 פברואר 2014
עפ"ג 29635-01-14

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. עדן

יצחק אבו אל קיעאן

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

מהות הערעור: ערעור על גז"ד של בימ"ש השלום בב"ש (בפני כב' השופט בן טולילה) בת.פ.
8639-03-13 מיום 13/1/14.

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד נאסר אלעטאונה

ב"כ המשיבה עו"ד גלנטה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על סמך הודאתו בכך שבתאריך 4.3.13 בשעה 09:00 הסיע ברכבו מכיוון מיתר לכיוון צומת שוקת ארבעה שוהים בלתי חוקיים. לפיכך הורשע המערער בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין ונדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, הופעלו בחופף 12 חודשי מאסר; הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ו- 10,000 ₪ התחייבות. הערעור שבפנינו מופנה כנגד חומרת העונש וכנגד עצם הפעלת המאסר המותנה.

לטענת ב"כ המערער, לא היה מקום להפעיל את המאסר המותנה שהוא ארוך ובלתי מידתי, אלא היה מקום להתחשב בנסיבותיו המיוחדות של המערער, שהוא עלה על דרך חדשה ופתח עסק, ולהאריך את המאסר המותנה מבלי שהמערער יחוייב בריצוי מאסר כה ארוך מאחורי סורג ובריח.

הכלל שנקבע בסעיף 56 לחוק העונשין, הוא כי מי שביצע עבירה המפעילה מאסר מותנה, ירצה את המאסר המותנה ורק במקרים חריגים בלבד, מטעמים שירשמו, רשאי ביהמ"ש להאריך את המאסר המותנה הנ"ל. במקרה שבפנינו, לא

מצאנו כי נפלה שגגה מלפני בית משפט השלום, אשר לא נעתר לבקשת הסניגור להאריך את התנאי.

יש לציין כי אין זו הפעם הראשונה שהמערער נוטל את הדין בגין עבירה של הסעה שלא כחוק.

לראשונה נדון בעניין זה בשנת 2008 ולאחר מכן נדון ביום 25/5/2011 כאשר אז גם הוטל התנאי שהופעל במקרה שבפנינו. לאחר מכן, נדון המערער גם ביום 6/1/14 בגין עבירה קודמת של הסעה שלא כחוק ובמקרה זה, נדון, במסגרת הסדר טיעון בין היתר ל- 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בצדק הדגיש בית משפט השלום, כי העבירה שבפנינו בוצעה בעוד מתקיים ההליך בבית משפט קמא, וראה בכך נימוק להחמרה.

בית המשפט ציין בגזר דינו, את הסכנה הטמונה בביצוע הסעה שלא כחוק; הדגיש את הסכנה במיוחד כאשר מדובר במי שהסיע 4 שוהים בלתי חוקיים; והדגיש את העובדה כי היה מדובר בהסעה של אותם שוהים בלתי חוקיים לתוך תחומי מדינת ישראל.

בית המשפט גם היה ער לתסקיר שהוגש בעניינו של המערער, תסקיר שהמליץ על ענישה מוחשית, בין היתר כיון שההליכים המשפטיים הקודמים של המערער לא הרתיעו אותו לשוב ולבצע את העבירה נשוא הערעור.

בנסיבות אלה, לא מצאנו כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא. בית המשפט שקל את כל השיקולים הרלוונטיים ואף התייחס לאורך המאסר המותנה כאשר גם בצדק קבע כי בנסיבות אותו מקרה התנאי כלל איננו חריג.

בנסיבות אלה אנו דוחים את המערער.

המערער יתייצב לריצוי עונש בתאריך 16/3/2014 בשעה 08:00 במתחם כלא ב"ש.

תנאי השחרור ימשיכו לחול עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתנה והודעה היום י"ט
אדר תשע"ד,
19/02/2014 במעמד
הנוכחים.
ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד

יואל עדן, שופט

יורם צלקובניק, שופט

הוקלד על ידי טובה שרגא